

Arrest

nr. 62 403 van 30 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 september 2005 het Rijk binnen en diende op 5 november 2009 een derde asielaanvraag in. Op 7 januari 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Jaffna, Sri Lanka. U vroeg op 23 september 2005 voor het eerst asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U verklaarde eind jaren '80 langdurig te zijn vastgehouden door het Indische leger op verdenking van lidmaatschap bij de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) en in 2001 te zijn opgepakt bij een identiteitscontrole door de Srilankaanse autoriteiten in Colombo. In 2005 zouden leden van de "LTTE" naar u op zoek geweest zijn en besloot u uw land te ontvluchten. Uw eerste asielaanvraag werd op 17 november 2005 kennelijk ongegrond bevonden door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en in beroep, op 3 februari 2006, werd deze beslissing door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

(CGVS) bevestigd. U keerde niet terug naar Sri Lanka en vroeg op 21 mei 2007 opnieuw asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Door de verslechterde situatie in Sri Lanka vreesde u bij terugkeer voor uw leven. U vreesde te zullen worden opgepakt door het Sri Lankaans leger of buiten Colombo vreesde u problemen te kennen met de "LTTE". Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u een bundel kopies voor betreffende de algemene situatie in Sri Lanka. Inzake uw tweede asielaanvraag werd u opnieuw zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. U keerde nog steeds niet terug naar uw land van herkomst en diende op 5 november 2009 een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst te worden gearresteerd en ondervraagd. Daarenboven, zo stelde u, is de situatie voor Tamils in Sri Lanka erg slecht. Ter staving van uw derde aanvraag legde u opnieuw een bundel internetartikels neer over de algemene situatie in Sri Lanka.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u, vanwege talrijke tegenstrijdigheden, noch bij uw eerste asielaanvraag, noch bij uw tweede asielaanvraag er in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij uw derde asielaanvraag bleef u bij uw eerdere verklaringen. U stelde niet naar Sri Lanka te kunnen terugkeren vanwege uw vrees te worden gearresteerd op de luchthaven (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat afgewezen asielzoekers die terugkeren naar Sri Lanka geen ernstige problemen kennen. Ze kunnen hooguit ondervraagd worden door het Criminal Investigation Department (CID). Enkel personen met een robuust LTTE-profiel die zich op de "alert list" bevinden, hetgeen voor u niet het geval is, lopen het risico te worden gearresteerd (zie blauwe map).

Tot slot stelde u eveneens niet te kunnen terugkeren naar Sri Lanka omwille van de huidige algemene situatie in het land. Hier dient echter te worden verwezen naar de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) waaruit blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen u vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorhanden profiel van verdachte bij betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Internetartikels over de algemene situatie in Sri Lanka hebben geen uitstaans met uw persoonlijke vrees voor vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de schending van “*de materiële motiveringsverplichting*”. Hij onderwerpt derhalve de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker diende een derde asielaanvraag in. Hij volhardt in de asielmotieven aangebracht in het kader van zijn vorige asielaanvragen en vreest enerzijds te worden gearresteerd bij zijn terugkeer naar Sri Lanka en anderzijds de algemene precaire situatie van de Tamils. Als nieuwe elementen legde verzoeker algemene internetartikelen voor.

3.2. Wat verzoekers beweringen betreft eind jaren '80 opgepakt te zijn door het leger op verdenking van LTTE-lidmaatschap, in 2001 bij een identiteitscontrole te Colombo te zijn gearresteerd en sinds 2005 te worden gezocht door de LTTE, werden deze asielmotieven reeds in het kader van zijn vorige asielaanvragen als ongeloofwaardig bevonden. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde feiten. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen of arresten betreffende eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen al dan niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen, zou hebben voorgelegen, en op voorwaarde dat het bewijselement niet kon worden voorgelegd in een vorige procedure. Dergelijk bewijselement wordt in casu echter niet voorgelegd. In het kader van verzoekers vorige asielaanvragen werd zijn asielrelaas bedrieglijk bevonden. Verzoeker maakte zijn recente afkomst uit het noorden van Sri Lanka geenszins aannemelijk, zijn verklaringen waren tegenstrijdig. De loutere bewering “*dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling*” is dan ook geen dienstig verweer.

3.3. Het volstaat evenmin te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene internetartikelen dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Hij vreest “*slachtoffer te worden van onregelmatige detentie, moord, ontvoeringen en verdwijningen*”.

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of

onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.3. Verzoeker verwijst naar algemene informatie en stelt dat hij vreest bij zijn terugkeer op de luchthaven van Colombo gearresteerd te worden omdat hij verdacht wordt van banden met de LTTE en hij Sri Lanka op illegale wijze verliet. Uit deze informatie en uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat afgewezen asielzoekers bij hun terugkeer naar Sri Lanka een (volgens verschillende bronnen niet al te strenge) procedure dienen te doorlopen waarbij foto's en vingerafdrukken worden genomen en antecedenten gecheckt. Indien men niet voorkomt op de 'alert list' van gezochte personen in de database van het Department of Immigration and Emigration wordt er niet overgegaan tot arrestatie. Verzoekers eerdere arrestaties en banden met de LTTE werden ongeloofwaardig bevonden en ook thans brengt hij geen elementen aan die toelaten hierover anders te besluiten. Verzoeker toont dan ook niet aan waarom een persoon met zijn profiel problemen zou kennen bij zijn binnenkomst in Sri Lanka. Bovendien dient erop gewezen te worden dat verzoeker geen originele Sri Lankaanse identiteitsdocumenten neerlegt terwijl hij niet door de Sri Lankaanse overheid verontrust werd en zelf heeft gesteld dat hij in het bezit was van een identiteitskaart en een paspoort. Verzoeker schiet aldus tekort in zijn medewerkingsplicht en toont noch zijn identiteit noch zijn nationaliteit aan.

4.4. Verweerder stelt terecht dat niet ernstig is dat verzoeker de informatie waarnaar hij verwijst niet neerlegt, noch overigens correct benoemd, terwijl hij poneert dat hiermee door de commissaris-generaal geen rekening werd gehouden en deze aldus onzorgvuldig te werk ging. De Raad kan slechts vaststellen dat uit de verklaringen van verzoeker, de stukken uit het administratief dossier en het verzoekschrift niet kan blijken dat verzoeker in de negatieve aandacht stond van zijn overheid en dat hij bovendien door zijn reisdocumenten niet neer te leggen, in feite informatie achterhoudt. Daargelaten dat dergelijke handelwijze niet beantwoordt aan de medewerking en de goede trouw die van een asielzoeker kan worden verwacht, is ze bezwaarlijk zorgvuldig. Voorts kan uit de bestreden beslissing blijken dat de commissaris-generaal zorgvuldig tewerk ging en alle elementen uit het administratief dossier en aangebracht door verzoeker afdoende werden beoordeeld.

4.5. Waar verzoeker meent dat *"De algemene toestand in Sri Lanka is thans zeer ernstig, er is sprake van een intern gewapend conflict"*, onderbouwt hij dit geenszins met objectieve elementen. Deze boutewering druist overigens in tegen de objectieve informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat de LTTE op 19 mei 2009 officieel verslagen werd door het Sri Lankaanse leger en er dan ook een einde kwam aan het intern gewapend conflict. Verzoeker weerlegt deze informatie geenszins en toont derhalve niet aan dat er op heden sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

4.6. De *"UNHCR ELIGIBILITY GUIDELINES FOR ASSESSING INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF ASYLUM-SEEKERS FROM SRI LANKA"* van *"5 July 2010"* toegevoegd aan het administratief dossier, stellen overigens dat geen groepsvervolgung van Tamils in Sri Lanka kan blijken. Bovendien is een afkomst als Tamil uit het noorden of oosten onvoldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Recente rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *T.N., S.N, S.S. en P.K. t. Denemarken*, 2011) bevestigt deze stelling.

4.6.1. In deze recente arresten van 20 januari 2011 onderzocht het hof de evolutie in Sri Lanka na de uitspraak van NA. v. the United Kingdom van 17 July 2008, in het bijzonder na het beëindigen van het gewapend conflict in mei 2009 (zie onder meer in T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, §§ 36-66). Het Hof stelt vast dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat het behoren tot de Tamil bevolkingsgroep tot vervolging zou leiden of tot een inbreuk van artikel 3 EVRM noch dat er sprake is van een algemeen risico voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. Het EHRM herbevestigde de positie ingenomen in het arrest NA t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008 (NAV 2008/27), benadrukt de individualiseringsvereiste bij de beoordeling van een gedwongen terugkeer van een Tamil, meent dat relevante risicofactoren niet als een loutere checklist kunnen worden afgedaan maar dat het gewicht van risicofactoren individueel als cumulatief dient te worden afgewogen. Aldus, indien bepaalde factoren tot een verhoogd risico kunnen leiden, dan kan slechts worden vastgesteld dat dit in casu niet het geval is nu uit bovenstaande blijkt dat verzoeker geenszins de verdenking van banden met de LTTE aannemelijk maakt, noch beantwoordt aan de niet-exhaustieve lijst van risicoprofielen waarvan sprake in het UNHCR-rapport. Indien risicofactoren cumulatief genomen tot vluchtelingenschap of de toekenning van subsidiaire

bescherming kunnen leiden, dan kunnen bovenvermelde factoren, zowel individueel als cumulatief gezien slechts aanwijzen dat verzoeker niet in de negatieve aandacht stond van zijn autoriteiten.

4.7. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dit geenszins het geval.

4.8. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK